

INGEZONDEN.

ULTRAVIOLETTE STRALEN DOORLATEND GLAS.

In het Octobernummer 1926 van het *Tijdschrift voor Sociale Hygiëne* staat in het verslag over een door mij meegemaakte studiereis van geneeskundige hygiënist van den arbeid, uitgegaan van den Volkenbond, te lezen de mededeeling, dat LEONARD HILL een kathedraalglas vertoonde, dat ultraviolette stralen doorlaat (geheim procédé). Sedert bereikte mij een vraag over den fabrikant en leverancier, waarop door bemiddeling van dr. LEGGE te Londen medegedeeld kan worden, dat het kathedraalglas in den handel voorkomt onder den veelzeggenden naam „Vita”; de fabrikanten heeten CHANCE te Smethwick, Engeland; de prijs is ongeveer f 13.— per M². Het wordt in Engeland gebruikt in scholen en ziekenhuizen. De doorlaatbaarheid van vensterglas voor ultraviolette stralen mag zeker, gezien onze kennis van den fysisch-chemischen invloed van deze stralen voor groei en ontwikkeling van de cel, niet worden onderschat in zijn beteekenis voor het menschelijk welzijn. Voor ziekenhuizen, kinderkamers, voor oudjes, die veel op hun kamer verblijf houden, is dit zeker een vraagpunt van belang.

Ook acetylcellulose laat ultraviolette stralen door, zoodat bepaalde bacteriën in 20 minuten worden gedood; in zeer dunne laag en versterkt met metalen draadgaas is het een tamelijk bruikbaar materiaal.

Voor den belangstellende in den biologischen invloed van licht moge verwezen worden naar het betreffende artikel van LEONARD HILL, in het 5de nummer 1927 van dit *Tijdschrift*, waarin op bladzijde 658 het vita-glas wordt genoemd.

Bilthoven,

Februari 1927.

W. R. H. KRANENBURG,

Medisch adviseur bij de arbeidsinspectie.

OOGAANDOENINGEN BIJ DE ZIEKTE VAN WEIL.

In het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* 1926, II, 1944, komt het verslag voor van een voordracht door dr. KRAMER gehouden voor het Klinisch Genootschap te Rotterdam. Naar aanleiding van den derden lijder aan de ziekte van WEIL vermeldt KRAMER: „Als zéér bijzondere verwickeling ontstond een dubbelzijdige uveïtis (gediagnosticeerd door onzen consulent, collega WEVE). De man is zonder afwijkingen ontslagen, was ook in Maart 1926 zonder afwijkingen en volkomen gezond”.

Te oordeelen naar de weinige gevallen van ziekte van WEIL, die ik in de laatste drie jaren te zien kreeg, zou een uveïtis niet zoo'n heel bijzondere verwickeling zijn. Immers onder de drie gevallen, die ik in dien tijd op grond van de typische klinische verschijnselen diagnosticeerde, waren er twee, die een uveïtis vertoonden. Bij een van de lijders, een Javaanschen contractant van ongeveer 35 jaar, bemerkte ik de aandoening van iris en corpus ciliare alleen daardoor, dat ik de gewoonte heb alle ernstige zieken even in de donkere kamer te bekijken. Klachten had de man niet geuit, terwijl ook bij het gewone onderzoek op zaal mijzelf niet anders had getroffen dan een conjunctivitis van de sterk icterische gekleurde oogen. Bij onze inlandsche patiënten met hun zeer sterk gepigmenteerde irides zullen vele gevallen van deze aandoening aan de aandacht van den behandelenden arts ontgaan, indien deze niet steeds op zoek is naar oogaandoeningen.

Het tweede geval betrof een Europeeschen assistent van een der tabaksondernemingen. Ook deze had klinisch een typische ziekte van WEIL van de ernstige soort, met nephritis en anurie, in Juli en Augustus 1924. Ook bij hem bestond een iridocyclitis met veel glasvochtstof, waarvan hij dan ook veel last had. Met de gewone behandeling verdwenen de ontstekingsverschijnselen weer. Alleen het glasvochtstof bleef eenigszins hinderlijk. In November kreeg hij recidief van de oogaandoening.